

331

USTAWA

z dnia 26 lipca 1991 r.

o zmianie ustawy o zwrocie korzyści uzyskanych niesłusznie kosztem Skarbu Państwa lub innych państwowych osób prawnych.

Art. 1. W ustawie z dnia 21 czerwca 1990 r. o zwrocie korzyści uzyskanych niesłusznie kosztem Skarbu Państwa lub innych państwowych osób prawnych (Dz. U. Nr 44, poz. 255) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 3 skreśla się wyrazy „a przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy”;
- 2) art. 2 otrzymuje brzmienie:
„Art. 2. 1. Z żądaniami przewidzianymi w art. 1, w terminie do dnia 31 grudnia 1992 r., może wystąpić do sądu:
 - 1) osoba prawna, która poniosła stratę, lub jej organ założycielski,
 - 2) rada pracownicza,
 - 3) związek zawodowy,
 - 4) organ samorządu terytorialnego,
 - 5) prokurator.
2. Do związków zawodowych i organów samorządu terytorialnego występujących do sądu z żądaniami, o których mowa w art. 1,

stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o prokuratorze.

3. Przed wystąpieniem do sądu podmioty wymienione w ust. 1 mogą zwrócić się do właściwych organów państwowych o udostępnienie materiałów, informacji i innych danych dotyczących spraw, o których mowa w art. 1.”;
- 3) po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:
„Art. 2a. Podmioty wymienione w art. 2 ust. 1 pkt 1—4 mogą także zwrócić się do prokuratora o wystąpienie z żądaniami, o których mowa w art. 1.”;
- 4) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:
„Art. 3a. Podmioty wymienione w art. 2 ust. 1 pkt 1—4 nie mają obowiązku uiszczania opłat sądowych.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

332

USTAWA

z dnia 26 lipca 1991 r.

o warunkach wykonywania międzynarodowego transportu drogowego.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa warunki wykonywania przez krajowe podmioty gospodarcze międzynarodowego zarobkowego transportu drogowego i międzynarodowych niezarobkowych przewozów dla własnych potrzeb podmiotów pojazdami samochodowymi zarejestrowanymi w kraju oraz wykonywania międzynarodowych przewozów drogowych przez zagraniczne podmioty gospodarcze pojazdami samochodowymi zarejestrowanymi za granicą.

2. Przez użyte w ust. 1 określenia „międzynarodowy transport drogowy” lub „międzynarodowy przewóz drogowy” rozumie się przemieszczanie osób lub ładunków po drogach publicznych przy pomocy pojazdów samochodowych, w czasie którego następuje przekroczenie przez pojazd granicy państwowej.

Art. 2. Przepisy ustawy nie naruszają umów międzynarodowych obowiązujących Rzeczpospolitą Polską w zakresie międzynarodowego transportu drogowego.

Art. 3. Przepisów ustawy nie stosuje się do przewozu wykonywanego:

- 1) samochodami osobowymi i campingowymi,
- 2) samochodami służb specjalnych, jak: straży pożarnej, pogotowia ratunkowego, służby więziennej, a także samochodami urzędów celnych,

3) samochodami przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych pod warunkiem wzajemności oraz misji specjalnych i organizacji międzynarodowych, korzystających z immunitetów i przywilejów dyplomatycznych,

4) pojazdami samochodowymi sił zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 4. Przewoźnik przekraczający granicę obowiązany jest posiadać niezbędne dokumenty określone w ustawie i w umowach międzynarodowych obowiązujących Rzeczpospolitą Polską w międzynarodowych przewozach drogowych i przedkładać je na żądanie uprawnionych organów kontrolnych na granicy.

Rozdział 2

Międzynarodowy transport drogowy wykonywany pojazdami samochodowymi zarejestrowanymi w kraju

Art. 5. 1. Działalność gospodarcza polegająca na wykonywaniu międzynarodowego zarobkowego transportu drogowego pojazdami samochodowymi zarejestrowanymi w kraju podlega koncesjonowaniu.